

ПОДКАСТ

**ПОДКАСТ 10 –
ИДНИНАТА Е
РАЗНОВИДНА:
ПРЕТВОРАЊЕ НА
РАЗЛИКИТЕ ВО СИЛА**

„МОЈАТА ВИЗИЈА ЗА ИДНИНАТА ВО РАЗНОВИДЕН СВЕТ“

Кога луѓето зборуваат за иднината, често замислуваат технологија. Вештачка интелигенција. Роботика. Паметни градови. Истражување на вселената. Но кога јас размислувам за иднината, првата слика што ми доаѓа на ум не е машина или хоризонт на град. Тоа е група луѓе. Луѓе што изгледаат различно. Зборуваат различни јазици. Размислуваат на различни начини. А сепак, делат една заедничка цел: да живеат заедно на начин што е праведен, мирен и креативен.

Мојата визија за иднината започнува со едно едноставно разбирање: различноста не е проблем што треба да се реши. Таа е ресурс што треба да се искористи. Секоја култура, секој јазик, секоја лична приказна додава нов слој на светот што го делиме. Колку повеќе учиме да ги вреднуваме тие разлики, толку поиновативни, поотпорни и посочувствителни може да станат нашите општества.

Во таа иднина, училиштата не се само места каде што младите учат математика, природни науки или странски јазици. Тоа се места каде што се практикува емпатијата и каде учениците учат да слушаат. Како да дискутираат. Како да не се согласуваат, без да покажат непочит. Тие знаат како да соработуваат преку разликите – не како исклучок, туку како редовен дел од секојдневниот живот.

Различноста повеќе не е „посебна тема“ или порака на некоја кампања. Таа едноставно е реалност во која учениците растат. И токму поради тоа, различноста повеќе не делува чудно – таа делува природно. Во работните средини на иднината, разновидноста е и двигател на креативноста. Тимовите се составени од луѓе со различна возраст, пол, националност и способности. Не затоа што тоа изгледа добро на хартија – туку затоа што функционира. Напредокот повеќе не произлегува само од конкуренција, туку од соработка. Од слушање на туѓи перспективи за кои претходно не сме размислувале. Со спојување на идеите, наместо бранење ставови.

Но знам дека таа иднина нема да се случи сама од себе. Самата различност не гарантира разбирање. Мораме да научиме како да живееме со разликите. Тоа значи да поставуваме прашања, место да правиме претпоставки, да ја избираме љубопитноста место да осудуваме и да прифатиме дека секој го гледа светот низ сопствена призма. Да разбереме дека понекогаш слушањето е помоќно од зборувањето.

Исто така верувам дека иднината зависи од тоа како ќе избереме да ја користиме технологијата. Интернетот може да биде мост – или ѕид. Може да ни помогне да ги разбереме луѓето кои никогаш не сме ги сретнале. Или да нè зароби во ехо-комори каде што го слушаме само она, во што веќе веруваме. Разликата е во начинот на кој го користиме интернетот. Кога ги користиме дигиталните простори за учење, за споделување и за поврзување – се доближуваме до вистински инклузивен свет.

Се разбира, таа иднина нема да биде совршена. Сè уште ќе има недоразбирања. Конфликти. Страв. Но напредокот нема да се мери со отсуството на разлики. Ќе се мери со начинот на кој реагираме на нив – кога едно општество ќе може да не се согласува без омраза, кога може да вклучува - без да наметнува истоветност. Тогаш ќе знаеме дека навистина сме подготвени за иднината.

Мојата визија за иднината е таква во која младите луѓе не се плашат од промените – туку ги гледаат како можност. Иднина во која прашањето не е „Од каде си?“, туку „Што можеме да создадеме заедно?“. Иднина во која почитта е посилен од предрасудите, а љубопитноста е почеста од стравот. Тоа е светот во кој сакам да живеам. И верувам дека тој не започнува со закони или политики. Тој започнува со мали, секојдневни избори. Изборот да слушаме. Изборот да вклучуваме. Изборот да се грижиме.

Иднината ќе биде разновидна, без разлика на сè.
Вистинското прашање е ова:

Ќе бидеме ли подготвени таа разновидност да ја претвориме во нашата најголема сила?

Прашања за дискусија и рефлексивна

1. Што значи разновидноста за тебе лично? Дали е дел од твојот секојдневен живот или само од одредени ситуации?
2. Како училиштата и младинските заедници можат да направат разновидноста да биде нормална, наместо да биде „тематска“?
3. Кои предизвици може да се појават во разновидни средини и кои вештини помагаат тие конструктивно да се надминат?
4. Која мала акција би можел да ја преземеш за да ја направиш сопствената средина поотворена и поинклузивна?
5. Како технологијата може да се користи за поврзување на луѓето, наместо за нивно разделување?

Финансирано од Европската Унија. Ставовите и мислењата изразени во овој материјал се исклучиво на автор(ите) и не ги одразуваат нужно ставовите и мислењата на Европската Унија или на Фондацијата за развој на образованието. Ниту Европската Унија, ниту Фондацијата за развој на образованието не сносат одговорност за нив.

Сите резултати стекнати во рамки на проектот „Building Community Links“ се достапни со отворени лиценци (CC BY-SA 4.0 DEED). Тие можат да се користат бесплатно и без ограничувања. Копирање или обработка на овие материјали, целосно или делумно, без согласност на авторот не е дозволено. Во случај на користење на резултатите, неопходно е да се наведе изворот на финансирање и авторите.